

פני עין חמד

יוצא לאור 7" בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פרשת תרומה - דור העתיד

"ועשית שנים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת" (שמות כה, יח)

הצלחה בגורר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
 שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
 מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
 ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
 יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
 רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
 רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית
 נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
 יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים
 שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
 י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
 שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב
 עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי
 תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה
 אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה
 דרוור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
 מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
 טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה
 שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
 אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
 שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה
 סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה
 אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה
 אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי
 סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
 נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
 דניאל בן שרה אושרית בת נעימה
 נעמה בת יפה דגנית בת שושנה
 אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
 ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
 מרדכי ניזרי בן פרחת- בריאות ואריכות ימים
 מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
 סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
 אורן בן אסתר דינה בת מזל
 נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
 שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
 לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
 מוריה בת רחל ברכה נחום בן כירה
 יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה
 יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
 משה בן נזימה
 עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
 רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
 רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
 רונית בת סבריה קסנב בת דגטו
 יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
 אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים
 בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט
 יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה
 יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

החינוך של הבן נמצא בידך. אבל אם חלילה לא תשגיח עליו שילך בדרך התורה הקדושה, הבן עלול חלילה להפוך לנחש.

כאשר הבן הולך בדרך התורה הקדושה- הרי שהוא מזכה את אביו ומעלה אותו למעלה בעולמות העליונים.

אך אם חלילה הבן אינו הולך בדרך התורה הקדושה, מי יוכל לשער ולתאר את עוגמת הנפש שהוא גורם לאביו?!

רבי זלמן סורוצקין זצ"ל הביא, באסיפת יסוד החינוך העצמאי, אסמכתא לכך מדברי הגמרא (סוכה מה ע"ב):

אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי: ראיתי בני עליה והן מועטין, אם אלף הן- אני ובני מהן. אם מאה הם- אני ובני מהן. אם שניים הן- אני ובני מהן".

'בני עליה'- הם אלו המקבלים את פני השכינה הקדושה. רבי זלמן סורוצקין שאל: "מדוע לא המשיך רשב"י הקדוש ואמר "אם אחד הוא"?"

אלא שרשב"י הקדוש לימד אותנו שהתכלית והקיום של יהודי הוא דווקא כאשר בנו ממשיך דרכו, והוא בגדר של "אני ובני". לעומת זאת, המצב של "אני" ללא "בני"- זה דור ללא עתיד ומצב שאין לו קיום.

בברכת שבת שלום וחג פורים שמח הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

רש"י הקדוש מפרש: "כרובים- דמות פרצוף תינוק להם".

בית המקדש היה המקום הקדוש ביותר בעם ישראל. בתוכו היה מקום קדוש במיוחד- קודש הקודשים. הכרובים, המונחים על גבי ארון העדות, היו שיא הקדושה. משם יצא הקול בו דיבר בורא עולם עם משה רבינו.

רש"י הקדוש מבאר כאן שהכרובים היו בדמות פרצוף תינוק. לעומת זאת, רש"י מפרש אחרת בחומש בראשית. כאשר אדם הראשון מגורש מגן עדן, ה' שם בפתח הגן שני כרובים.

רש"י הקדוש מבאר את המילה "הכרובים" המופיעה בפסוק: "וַיִּגְרֹשׁ אֶת הָאָדָם. וַיִּשְׁכַּן מִקְדָּם לְגַן עֵדֶן אֶת הַכְּרֻבִים" (בראשית ג, כד)- "מלאכי חבלה".

אם כן, מה היתה דמותם של הכרובים: פרצוף תינוק ותינוקת או מלאכי חבלה?

הגאון רבי משה מרדכי אפשטיין זצ"ל תירץ כי הכרובים מסמלים את הילדים, שהם דור העתיד ותקוות כל הדורות הקודמים.

אם נחנך את הילדים שלנו כראוי, בסביבה של קדושה ולאורה של התורה הקדושה, הם יגיעו לשיא השיאים.

אך אם חלילה נעזוב אותם לנפשם וננתק אותם מהתורה הקדושה, הם חלילה עלולים להפוך למלאכי חבלה...

על הפסוק: "וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה' מִזֶּה בְּיָדְךָ וַיֹּאמֶר מִטָּה. וַיֹּאמֶר הַשְּׁלִיכוּהוּ אַרְצָה... וַיְהִי לְנַחֲשׁ" (שמות ד, ג) רבותינו דורשים, המילה מזה עולה בגימטריה 52 כמניין בן.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

זמני לכת

7"ד	כנסת לבית 3 אר לכת	ריבון תם
16:54	18:07	18:44
17:11	18:04	18:41
17:12	18:04	18:41
17:14	18:07	18:44

שואל ומשיב בהלכה – פורים

מה הן ההלכות בהן אנו חייבים בפורים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

בליל י"ד – בין הגברים ובין הנשים כולם חייבים במקרא מגילה. אישה המטפלת בילדים או חולה ל"ע, חייב בעלה לדאוג לה, שתשמע את המגילה ממנו, אם הוא בקי בקריאת המגילה. בכל מקרה, ראוי ונכון לרב המקום לדאוג לכך, שתהיה לאחר קריאת המגילה לגברים קריאה נפרדת לנשים.

ביום י"ד – בין הגברים ובין הנשים חייבים שוב במקרא מגילה. לאחר מכן יתן הבעל לחברו או לשכנו משלוח מנות – וכן האישה חייבת במשלוח מנות לחברתה. מעיקר הדין, די במשלוח אחד, שיש בו שני מיני מאכל. אולם, כל המרבה, הרי זה משובח. מעיקר הדין, יכול לצאת ידי חובת משלוח מנות בשני בקבוקי שתייה, אולם המחמיר – תבוא עליו ברכה. אדם ששלח בגדים, ספרים, טבק או כסף – דברים אלו אינם נחשבים כמנות. ואף אם הוא או אשתו אבילים תוך שנה או שלושים או שבעה, חייבים במשלוח מנות.

יש אומרים, כי טעם המצווה הוא הגברת הרעות בין איש לאחיו (ר' שלמה אלקבץ בפירושו על מגילת אסתר), ויש הדורשים את המילים: "משלוח מנות איש לרעהו" – רעהו ולא חברו, דהיינו מי שהוא רע עימך, ואליו להעביר את משלוח המנות ויש האומרים כי הטעם הוא כדי לסייע לעניים, המתביישים לבקש צדקה, כך שיוכלו לקיים את סעודת הפורים מבלי להתבייש – וכן ירגישו חלק מן הכלל ביום החגיגי (תרומת הדשן סימן קי"א).

לאחר מכן יש לתת 'מתנות לאביונים' לשני אביונים. שיעור מתנה, שנותן לאביון הוא כדי סעודה, שיכול לקנות לעצמו (כגון: פיתה פלאפל ושתייה, כ-20 ₪ לכל אביון). אחד עבורו ואחד עבור אשתו ועבור כל אחד מבניו, שהם מעל גיל י"ג. יש לתת ביום הפורים את הכסף לעני, או לתת לגבאי צדקה, שאוסף עבורם ויזכה להם באותו היום.

בנוסף יש לערוך 'סעודת פורים'. לכתחילה, יעשה את הסעודה עם לחם ובברכת המזון יזכיר 'על הניסים', ואם שכח – אינו חוזר. בסעודה זו אף האישה צריכה להשתתף. הגם שיש מצווה לשתות יין ולהתבסס (כיוון שכל הנס היה על ידי יין-ו שתי נטרדה במשתה היין ובאה אסתר ובחרה למלכה במקומה וכן ענין מפלתו של המן היה על ידי היין). מכל מקום, אם מחמת שכרותו עלול לבוא לידי קלות ראש, או זלזול ולו במצווה אחת, מוטב שלא ישתכר.

עבור ערים מוקפות חומה מימות יהושע בן-נון בשנה בה ט"ו באדר חל בשבת, לא ניתן לקיים חלק ממצוות החג במשך השבת עצמה. לכן פורסים את המצוות על פני שלושה ימים. ביום שישי, י"ד אדר, מקדימים וקוראים את המגילה ונותנים מתנות לאביונים. בשבת מוסיפים את תפילת 'על הניסים' במהלך התפילה ובברכת המזון ומוציאים שני ספרי תורה והמפטיר בספר שני קורא פרשת ויבוא עמלק. ביום ראשון מקיימים את מצוות משלוח מנות ועורכים את סעודת החג.

הצלה מפלאה

מספר הרב חנוך טלר בספרו, מעשה שהתרחש בימי מלחמת העולם הראשונה. במשך שלוש שנים נלחמו עמי העולם אלו באלו מלחמה עקובה מדם. הם טבחו האחד בשני ללא רחם. אבל ההישגים היו זניחים. הם לא הצליחו לכבוש שטחים נרחבים, רק קילומטר לכאן או לשם. עד שמפקד יהודי אחד תכנן וביצע מתקפה גדולה והצליח. הצלחתו הייתה כה גדולה עד שהרמטכ"ל הגרמני בכבודו ובעצמו החליט לערוך מסיבה לכבודו.

אותו יהודי, לפני שיצא לקרב, למרות שהיה רחוק מדרך התורה והמצוות, בא לרב לבקש ממנו ברכה. אמר לו הרב: "תקבל על עצמך לקיים לכל הפחות מצווה אחת". "איזו מצווה?" שאל היהודי, "להתפלל אינני חושב, שאוכל להתפלל. להניח תפילין גם לא...". כך בדקו כל מצווה ומצווה וראו, שלא שייך שיתחייב לקיימה. בסופו של דבר החליט לקבל על עצמו את ההלכה שסתם יינם של עכו"ם – אסור. כלומר, קיבל על עצמו שלא לשתות מין של גוי.

בזמן המסיבה, פתחו הגרמנים בקבוק יין לכבודו. כמובן שהזמינו אותו לשתות איתם. "מה אעשה?" חשב לעצמו, "הרי אינני מוכן בשום אופן להפר את הבטחתי לרב". כך עמד עם כוס היין בידו. לפתע נשמע רעש גדול. מטוסי קרב חלפו ליד הבניין, בו נמצאו. הוא רץ לחלון כאילו כדי לראות את המטוסים. בתוך ההמולה שפך מבעד לחלון את היין. לרוע מזלו שני קצינים שנכחו באותו המקום ראו זאת. מאחר וקינאו בו על שזכה בכבוד גדול מהרמטכ"ל הלכו והלשינו עליו. הרמטכ"ל כששמע דברים אלו, נפגע מאוד, ומרוב כעס החליט לשלוח את לחזית.

לשמע דברים אלו כעס היהודי על הרב, על היין ועל כל העולם... אך לא הייתה לו ברירה והוא ארז את חפציו ויצא לדרכו לחזית ברכבת. כשהגיעו לתחנה הבאה של הרכבת נודע לו שהייתה התקפה של מטוסי האויב באזור הבניין, בו נערכה המסיבה, וכל מי שהיה שם נהרג...

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

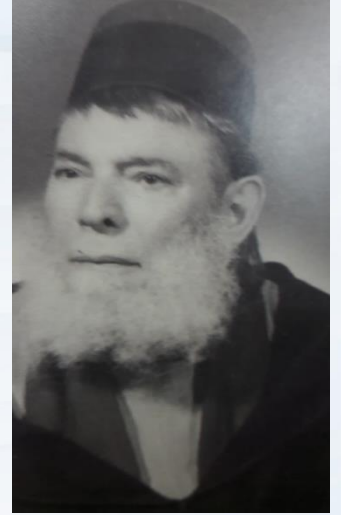
שאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב יוסף מאיר נחמיאש זצ"ל

הגאון הרב יוסף מאיר נחמיאש זצ"ל - נולד בשנת ה'תרמ"ה (1885) כבן בכור בעיר מראקש שבמרוקו לשושלת מפורסמת במערב שיחסו את עצמו כצאצאי הנביא נחמיה בן חכליה, ולאות כבוד כינו עצמם על שמו. 'נחמיה' השתבש ל'נחמיאש' במבטא הספרדי, מקום מוצא בני המשפחה קודם הגירוש. מהמפורסמים שברבני המשפחה היה רבי יוסף נחמיאש מהעיר טולדו שבספרד שחי לפני כ-700 שנה והיה תלמידו של הרא"ש. אחריו בקודש עמדו רבנים גדולים דור אחר דור.

בצעירותו שימש כמלמד דרדקי והיה מסור בעבודתו ללמד את תלמידיו את התורה הקדושה ולהקנות להם יראת שמיים טהורה. בנוסף שימש כסופר סת"ם. עבודתו בקודש היתה בצניעות גדולה, בינו לבין קונו. הירבה בתעניות וסיגופים וכן צם ארבעים יום רצופים, בהם לא אכל ולא שתה, רק בערבים טעם טעימה קלה של ערק ושקדים, והמשיך בעבודת קונו. כאשר עלה רבינו לארץ הקודש, ביקש להתגורר בעיר קריית-גת. רבי מרדכי אלמליח זצ"ל ששימש כרב העיר יצא להקביל את פניו ואמר לו: "**עכשיו שכבודו הגיע אלינו, ראוי הוא להיות הרב של המקום**".

רבינו בענוותנותו סירב להצעות הרבנות והשררה, וברח מכל תארי כבוד. שמו של רבינו התפרסם למרחקים ומכל קצווי הארץ באו אליו להתברך ולהיושע. התפרסם כמלומד בניסים. היה מומחה לכתיבת קמיעות. הרב היה לוקח דיו וכותב שמות קודש על צלחת חרס ומנגב בעזרת נייר ומורח על חולים ורבים נושעו ממנו. דאג לפזר מהונו לאביונים. בסוף ימיו היה בעל יסורים וקיבל אותם באהבה. נפטר ב-י' אדר ה'תשכ"ז (1967). חי כ-82 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים בחלקת הרבנים של חכמי מערב.

סבא (מצד האב): המקובל ר' שאול (נולדו לו שלושה ילדים - ר' דוד הגדול, ר' אברהם ור' שלמה). **אביו:** הרה"ג ר' שלמה (המכונה מהרש"ן מח"ס 'יוחנס שלמה' על התורה). **אימו:** הצדקת מרת זוהרה. **מרבתינו:** אביו, ר' שלמה, דודו, ר' יצחק נחמיאש. **ילדינו:** ר' ניסים, ר' שלמה ור' דוד, מרת אסתר, מרת מגי ומרת סוזן. **מספריו:** יכתבי יד בתורת הסוד שעדיין לא יצאו לדפוס.

רבינו ניחן בענוה יתירה. על פתח ביתו שבמרוקו רשמו בני ביתו 'יוסף נחמיאש', ומתחת- תוארו 'הרב'. כשנתקל בזאת בשובו לביתו, מיד נטל סכין ומיהר למחוק את תיבת 'הרב'.

ודר יומו היה להפליא. תפילתו החלה בעלות השחר, וארכה עד השעה עשר בבוקר. לאחר מכן, ישב ועסק בתורה הקדושה, ובפרט

בספרי הקבלה שהיו חביבים עליו ביותר. בשעות הצהריים קיבל את הקהל הרב שצבאו על פתחו עד שעות הערב המאוחרות. רבינו היה מומחה לקמיעות ובצירופי שמות הקודש, שבכוחם לשדד מערכות הטבע ולשלוח מזור לחולים. חכמה זו למד מאביו זיע"א. רבינו היה כותב על צלחת בזו הלשון: 'בזכות אבותיי הקדושים שהקב"ה ישלח... לפלוני בן פלוני', ולאחר מכן היה מוחק עם צמר גפן את אשר כתב ומעביר על גופו של האיש, וכך חולל פלאות בעז"ה ואותו האיש התרפא.

כאשר נולד לרבינו בנו בכורו הרב ניסים, מצבו הכלכלי היה קשה מאוד. לא היה לו מאין להכין את צרכי סעודת הברית. בלילה שקודם הברית, ישב וחקך בדעתו כיצד יעשה סעודה לכל החכמים והציבור האמורים לפקוד את הבית למחרת. בתוך כך נרדם. בחלומו נגלה לפניו אביו הקדוש ר' שלמה, ובירכו בברכת 'מזל טוב'.

כשראה אביו את מבטו העגום, הוסיף לברך ולעודד אותו, ואמר לו לא לדאוג כלל, כי מחר יצא לרחוב 'דרב עומר' בו שוכנים כל סוחריה יהודים, ושם ימצא שני סוחרים והם ימלאו את כל משאלותיו. אביו אף נקב בשמותיהם של הסוחרים. למחרת יצא רבינו לשוק כפי שאביו אמר לו בחלום. כשהגיע לשם שמע סוחר הקורא לו בשמו.

ניגש רבינו לסוחר, והלה אמר לו בפנים שוחקות: "מזל טוב, שמעתי שלכבוד תורתו נולד בן. בדיוק היום קיבלתי מסוחר ערבי במתנה שישה תרנגולים, והרי לך לצרכי הסעודה". בעוד הוא מדבר עימו, בא הסוחר השני ואמר לרבינו, שזה עתה סגר עסקה מצוינת, וברצונו לתת לרב את דמי המעשר (מפי רבי מאיר אביטבול הי"ו).

גם לאחר שרבינו השתקע בארץ הקודש, היה נוסע מידי פעם בפעם למרוקו כדי להתפלל על קברי אבותיו (זיארה). באחת ממסעותיו לקברו של ר' יצחק נחמיאש, הפליג רבינו באוניה והים געש ולא שקט והיה חשש ניכר שהאוניה לא תעמוד בטלטולי הסערה והיא תישבר. עיניהם של כל המפליגים היו נשואות אל רבינו. הצדיק עלה לסיפון האוניה, הוציא מחיקו חתיכה מהאפיקומן (היה זה לאחר חג הפסח), השליכה לים ואמר: "יהי רצון שבזכות אבותי הקדושים תהיה לנו הצלה וישועה". מיד נח הים מזעפו, והיה קידוש ה' גדול.

מעשה שהיה עם עו"ד יהודי מחו"ל שהשלטון בארה"ב הטיל עליו קנס כספי גדול מאוד, והיה לו צער גדול והיה מתפלל שבורא עולם שירחם עליו בזכות הצדיקים. בלילה שכב לישון בחלומו הופיע לו צדיק מחכמי מרוקו ואמר לו: "**אל תדאג בני, בעז"ה הצדק יצא לאור ולא תצטרך לשלם את הקנס**".

למרות שבדרך הטבע לא היתה שום אפשרות שלא לשלם את הקנס העצום, בדרך פלא הוא יצא זכאי במשפט. אותו עו"ד חיפש ושאל על הרב שבירך אותו בחלום, עד שבסייעתא דשמיא הגיע אל בני המשפחה - אל ר' ניסים, בנו בכורו של הרב ואל שאר אחיו. כהכרת הטוב לצדיק שהופיע בחלומו, תרם ועשה לרב מצבה חדשה על קיברו בהר המנוחות.

ר' א. נחמיאש, נין הצדיק עומד להוציא ספר על משפחת נחמיאש.

מי שיש לו חומר או תמונות או רוצה להיות שותף בהוצאה, מתבקש להתקשר לספריה הספרדית 02-5372265

דָּאָגָה לְזוּלַת

טובים' למכביר, הוא קשר אותה היטב, לקח אותה ויצא לדרך. הפעם הלך הצדיק לביתה של האשה הענייה.

לרבינו היה חדר שאותו נעל על בריח. רק לאחר פטירתו התגלה שהוא מכיל מגפיים גדולות ומעיל איכרים. בכל פעם שביקש רבינו לתת למישהו דבר מה מבלי שיתגלה, היה לובש את הבגדים ומתחפש לאיכר גוי כדי שלא יכירו אותו. כך עשה גם הפעם.

לאחר שהחליף את בגדיו, הלך לביתה של האישה ונכנס פנימה. והנה הגיע לאוזניו קול חלוש, שבקע מחדרון קטן: "זו את, ביילה? מה היה עם ה'שאלה'?" "פורים שמח! פורים שמח!", השיב רבינו כשהוא משנה את קולו וכובע המעיל מכסה את ראשו. "הנה, השם יתברך שלח לכם משלוח מנות! אכלו ושתו בשמחה".

אחר שהוציא את כל הדברים מהמפה וסידר על השולחן, הלך בצעדים מאוששים שמח וטוב לבב לבית הכנסת לקריאת המגילה. ואכן, הוא הגיע בזמן.

הציבור בבית הכנסת חיכה בחוסר סבלנות ולא ידע לאן נעלם לפתע הצדיק. הם רצו גם לסיים את הצום, ללכת הביתה ולאכול משהו: אין זו מצווה להאריך את הצום לפני פורים, ובפרט שלא אוכלים לפני קריאת המגילה, שהיא כמובן לאחר תפילת ערבית.

מיד כשנכנס רבינו לבית-הכנסת, התחילו להתפלל ערבית. כמנהגו מדי שנה בשנה קרא רבי לוי יצחק בעצמו את המגילה. שנים רבות לאחר מכן סיפרו האנשים, כי באותה שנה הייתה קריאת המגילה מיוחדת במינה.

תואר פני קדשו של רבי לוי יצחק האיר באור מיוחד, אור פנימי הנובע מפנימיות הלב. כאשר הרבנית הגיעה הביתה מבית הכנסת, חיכתה לה בבית הפתעה גדולה.

היא ניגשה למטבח כדי להכין את הסעודה, ומה גדולה היתה השתוממותה כאשר שום דבר לא נמצא במקום. לא בשר, לא דגים, לא חלות. כלום. אפילו אוזני המן הטרויות נעלמו ואינם.

אובדת עצות היא נכנסה אל חדרו של הרבי. אולם בראותה את פניו הקורנות, הבינה מיד מי 'סחב' את הדברים ויצאה חרש מהחדר. היא כבר תשתדל לסדר ארוחה כלשהי מן השיריים שנותרו...

היהודיה הענייה כשהגיעה לביתה וראתה את משלוח המנות שהגיע להם מאיש נוכרי סיפרה לחברותיה את דבר הפלא: "בוודאי היה זה אליהו הנביא זכור לטוב, שהביא לנו מנות יפות כאלו", אמרה לכולן. **פורים שמח, לא היה בברדיצ'ב זמן רב.**

להלן סיפור מופלא על רבינו הצדיק ר' לוי יצחק מברדיטשוב, שיש בו כדי ללמדנו כיצד רבינו בכל רגע חשב על הזולת וכיצד ידע לתת כך שהצד השני לא יתבייש כאשר הוא מקבל דבר מה.

קרני השמש האחרונות התפזרו והערב ירד על העיר ברדיטשוב. הזמן היה תענית אסתר. היהודים החלו להתאסף בבית הכנסת כדי לשמוע את קריאת המגילה.

בית הכנסת התמלא עד מהרה באנשים רבים. מלמעלה, בעזרת הנשים, התאספו הנשים והבנות כדי לשמוע את מגילת אסתר.

הקהל ביקש להתחיל בתפילה. השמש ניגש אל רבינו, רבי לוי יצחק, ולחש משהו באוזניו. הרבי קם מכיסאו ויצא מבית הכנסת. כולם קמו לכבודו והסתכלו בהשתוממות על דמותו האצילה שנעלמה בפתח הדלת.

רבי לוי יצחק נכנס ללשכתו שהיתה סמוכה לבית הכנסת. שם חיכתה לו אישה ובידה תרנגול. היא לא הייתה בטוחה בכשרותו של העוף, ורעדה לעצם המחשבה שהרב עלול להטריף את התרנגול שהשיגה לחג אחרי עמל מרובה.

"רבי קדוש", אמרה בבכי: "רבי, אוי ואבוי לי! שאלה יש לי... רבי". הסתכל רבינו על התרנגול, חשב כמה רגעים ואמר בצער: "התרנגול אינו כשר ואסור לאכול אותו".

האשה הביטה על רבינו אובדת עצות. "רבי!", היא צווחה בקולי קולות, "רבי, בפרוטותי האחרונות קניתי תרנגול זה. בעלי חלוש וחולה. חשבת, שקצת מרק עוף יכול להשיב את נפשו".

"גם הילדים רצו כבר לאכול קצת מרק טעים. והנה, אוי, שוד ושבר, התרנגול שלי נטרף. אוי ווי, מה אעשה עכשיו?" כך בכתה האשה ויללה וספקה את ידיה. ממש רחמנות היה להסתכל עליה.

"אל דאגה, בתי", ניסה הרבי להרגיע את האשה מרת הנפש, "בורא עולם עוזר תמיד לכולם. הוא יעזור גם לך". רבינו שאל את האישה לשמה ולכתובת המגורים שלה ושלה אותה לשמוע את קריאת המגילה.

הוא בעצמו לא חזר לבית הכנסת, אלא לבש את מעילו ויצא לרחוב. בצעדים מהירים הוא הלך... לביתו. כשהגיע לשם, הוציא רבינו מפה לְבָנָה ושם בה חלות, לחם, אוזני המן ופירות שונים.

איש מלבדו לא היה בבית באותה השעה. רבינו חיפש וחיפש, עד שמצא סיר עם עוף מבושל וצלחת עם דג ממולא. הוא לקח מכל הבא ליד ושם במפה הלבנה.

כאשר סיים את מלאכתו והמפה הייתה כבר מלאה 'בדברים

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חווה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'ה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'ה בת נעימה ע"ה
-------------	--	--	---	--

תנצב"ה